

28 Οκτωβρίου 2024

Οι Άγιοι 4 Νεομάρτυρες Αγγελής, Μανουήλ, Γεώργιος & Νικόλαος από το χωριό Μέλαμπες της Κρήτης

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Μαρτύρησαν στο Ρέθυμνο στις 28 Οκτωβρίου 1824

Όταν καταλήφθηκαν οι διάφορες περιοχές της αυτοκρατορίας από τους Τούρκους , πολλοί Χριστιανοί, μη υποφέροντας τις διάφορες πιέσεις εκ μέρους των κατακτητών , εφέροντο εξωτερικά ως οθωμανοί, μυστικά όμως παρέμεναν Χριστιανοί. Δηλαδή βάπτιζαν τα παιδιά τους , παντρεύονταν κατά την τάξη της Ορθόδοξης Εκκλησίας και όταν πέθαιναν πρώτα ερχόταν κρυφά ο ιερέας και τελούσε τη νεκρώσιμη ακολουθία και ύστερα ανακοινωνόταν ο θάνατος και κηδεύονταν ο νεκρός ως μουσουλμάνος. Τηρούσαν τις νηστείες , τις εορτές, τα χριστιανικά ήθη και έθιμα κρυφά. Φανερά έκαναν περιτομή, είχαν μουσουλμανικά ονόματα , έκαναν τους γάμους και τις κηδείες και όλη τη ζωή του μουσουλμάνου. Είχαν δε και κρυφούς ιερείς πολλοί από τους οποίους φανερά ήταν χοτζάδες. Όλοι αυτοί ονομάζονταν κρυπτοχριστιανοί. Σε ολόκληρη την αυτοκρατορία υπήρχαν κρυπτοχριστιανοί. Έτσι και στην Κρήτη , από την εποχή της κατάκτησής από τους Τούρκους, υπήρχαν πολλοί κρυπτοχριστιανοί .

Οι άγιοι Μανουήλ και Αγγελής ήταν αδέρφια μεταξύ τους ενώ και οι τέσσερες

ήταν ξαδέλφια. Είχαν γεννηθεί κρυπτοχριστιανοί ,όπως οι γονείς τους και οι πρόγονοί τους. Κατάγονταν από την κωμόπολη Μέλαμπες του νομού Ρεθύμνου και ήταν έγγαμοι με οικογένειες.

Το 1821 όταν έγινε η επανάσταση ξεσηκώθηκαν και στην Κρήτη οι Χριστιανοί εναντίον των Τούρκων . Οι άγιοι έχοντας ελληνική και χριστιανική συνείδηση φανερώθηκαν από κρυπτοχριστιανοί που ήσαν και πολεμούσαν τους Τούρκους, με τους υπόλοιπους συμπατριώτες τους, ποθώντας να είναι ελεύθεροι και να εκφράζουν άφοβα την πίστη τους. Όμως μετά από τρία χρόνια πολέμων έφθασε στρατιωτική ενίσχυση από την Αίγυπτο και κατεπνίγη η επανάσταση στην Κρήτη, το 1824.

Οι άγιοι επέστρεψαν από τις μάχες σώοι στο χωριό τους , στις οικογένειές τους και ζούσαν φανερά πλέον ως Χριστιανοί. Όταν εν καιρώ έφθασαν οι φοροεισπράκτορες για τη συλλογή του φόρου στο χωριό τους , οι άγιοι θέλησαν να δώσουν φόρο, όπως και οι υπόλοιποι Χριστιανοί. Οι Τούρκοι που τους γνώριζαν ως μουσουλμάνους τους παρακινούσαν να επιστρέψουν στη θρησκεία τους για να μη πληρώνουν φόρο και να έχουν και όλα τα προνόμια των Τούρκων. Εκείνοι οι μακάριοι όμως δεν υποχωρούσαν και ομολογούσαν ότι είναι Χριστιανοί όπως και οι γονείς τους και δέχονται ευχαρίστως την φορολογία. Τότε τους οδήγησαν στον Μεχμέτ πασά , στο Ρέθυμνο, ο οποίος τους ρώτησε ποια θρησκεία σέβονται και του απάντησαν με μεγάλη παρρησία ότι είναι βαπτισμένοι Χριστιανοί , όπως και οι γονείς τους. Ο ηγεμόνας τούς παρακίνησε να αρνηθούν τον Χριστό και να επανέλθουν στην οθωμανική πίστη, ώστε και τη ζωή τους να σώσουν αλλά και να λάβουν δωρεές και αξιώματα . Εκείνοι όμως ούτε καν να ακούσουν ήθελαν και φώναζαν με όλη τη δύναμη της ψυχής τους :

Χριστιανοί είμαστε και Χριστιανοί θέλουμε να πεθάνουμε.

Τελικά τους έριξαν δέσμμιους στη φυλακή, όπου και πάλι οι ασεβείς τους ωθούσαν σε άρνηση, χωρίς να πετυχαίνουν τίποτα. Το ίδιο έγινε και όταν τους έφεραν ξανά μπροστά στον ηγεμόνα , παρ' όλα τα βασανιστήρια που υπέστησαν.

Βλέποντας ο ηγεμόνας το αμετάθετο της γνώμης των Μαρτύρων αποφάσισε την καταδίκη τους σε θάνατο. Τους έφεραν στη Μεγάλη θύρα της Ρεθύμνης, στον τόπο όπου φόνευαν τους καταδίκους και εκεί, ενώ εκείνοι μέχρι την τελευταία τους αναπνοή έλεγαν συνεχώς το «Κύριε, ελέησον », οι δήμιοι τους αποκεφάλισαν .

Τα άγια λείψανα έμειναν τρεις μέρες στον τόπο της καταδίκης και τη νύχτα οι οθωμανοί που φύλαγαν την πόλη έβλεπαν ένα φως να τα σκεπάζει και βλαστημούσαν λέγοντας ότι ήσαν ασεβείς οι μάρτυρες και ο Θεός έστειλε φωτιά

από τον ουρανό να τους κάψει. Μετά τις τρεις ημέρες οι Χριστιανοί αφού πήραν άδεια, ενταφίασαν τους Μάρτυρες με ευλάβεια στην Μονή του Αγίου Γεωργίου, στο χωριό Περιβόλια .

Ένα χρόνο μετά ο Αρχιερέας Ιωαννίκιος έφερε στην Εκκλησία της Ρεθύμνου τα ιερά λείψανα και την μία τιμία κάρα έδωσε σε κάποιο Ρώσο πλοίαρχο για να την πάει στην Ρωσία, ενώ τα υπόλοιπα έστειλε στην Μονή του Αγίου Κωνσταντίνου, την ονομαζόμενη του Αρκαδίου. Εκεί μοιράστηκαν σε ιερείς και λαϊκούς και επετέλεσαν άπειρα θαύματα σε όλους όσους με πίστη επικαλούνταν τη χάρη τους.